

Szellem a fazékból - A halhatatlan szakács

2012 november 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

"Egy nemzet?l sokat elárul étkezési kultúrája, ezért különösen fontos, hogy mindazok, akik ezen a területen dolgoznak, azt rendkívül lelkiismeretesen tegyék. Amikor a munkájukat végzik, nemcsak magukról állítanak ki bizonyítványt, olyankor az egész szakma becsülete, az ország jó híre is múlik rajtuk."

Ezek Benke László "Oskar-díjas" (sic!), "négyeszeres olimpiai bajnok" mesterszakács, az Első Magyar Fehérszta Lovagrend nagymesterének felelősségteljes szavai. A "magyar gasztronómia diplomatája" vérért és verítékért nem kímélve szolgálja a Haza (és a Teletál Ételfutár vállalat) érdekeit, szakácskönyveket ír, televíziós műsorokat vezet, fesztiválról fesztiválra lohol. Hol tízezer tojásból készíti rántottát, hol csülökparádén elnököl, aztán kolbász-, majd töltöttkáposzta-fesztivál következnek. A nemzet Laci bácsija szervez, aprítja, dagaszt, kavart, hirdeti, hogy "a magyar konyha világhír?", még ha közben odakozmál is a lecsó, besűrűsödik a rántás, taplókeménnyé sül a hús. A Mestert mindez nem zavarja, huncut mosollyal összecsippenti mutató- és hüvelykujját, s pénztárcájához rendületlenül hűséggel reklámozza bográcskészletét, "vanília íz?" pudingporát. Fellép bárhol és bármikor. Kóstolójegy ellenében bármire hajlandó. Ha tarhonyáról beszél, a riportban megjelenik a link: "Még kívántál egy finom tarhonyás ételt? Rendeld meg most!" Ha gasztronómiánk múltjáról értekezik, összefércelt szakácskönyvét reklámozza. Ha fényképezik, úgy fordul, hogy séfkabátján kirajzolódjék a Teletál Ételfutár logója. A trendnek megfelelően nemzeti húrokat is penget. A Kossuth-rostélyosba nemzetiszínű zászlócskát, a kalácsba kokárdát tűz. Eközben Brazíliából importált zselatint forgalmaz Czuki márkanéven.

A különös az, hogy hókuszpókuszai nem leplezték le. Sőt. Ellenkezéleg. Inkább a szobrát leplezték le. Lajosmizse polgármestere és a helytörténeti múzeum illetékesei még a nyár végén úgy döntöttek, hogy a város legendás szülőtte, a "séfek séfje", akit "a Teremtő is szakácsnak szánt" - bár ez kultúrállamokban nem szokás -, még életében megérdemel egy mellszobrot.

A mű nem aranyból készült, mint Laci bácsi irigyei állítják. Csupán bronzból. És nem is életnagyságú, mint Rákosi szobrai. Szerény mellszobor. Laci bácsi hamiskásan mosolyog, ujjait összecsippenti, másik kezében pedig a könyvét szorongatja. Persze nem az eredeti példányt, hiszen a szürkemarhabőbe kötött Magyarok Asztala (díófa borítóval) 115 kilogrammot nyom, és a vitélő bor-és pörköltlovagrendek képviselői majdnem berosáltak, amikor a Parlamentben átadták a láthatóan megváltozott Szili Katalin házelnöknek. Ez csak kicsinyített változat. Viszont tény, hogy Kopcsik Lajos mestercukrász marcipánból elkészítette (és a múzeumnak ajándékozta) a másolatát. És negyven postagalambot is elengedtek a főtéren. Bár ezeket a helyi galambász amúgy is elröptette volna.

Úgyhogy "a szakma becsülete és az ország jó híre" rendben volna. Galiba csak annyi történt, hogy a szervezők (a Teletál Magazin lelkes beszámolója szerint) meghívták a szoboravatóra a város két másik hírességét is. Polyák Imre olimpiai bajnokot és Besenyei (sic!) Ferenc színművészt. A kötöttfogású birkózó állítólag el is ment. A színművész nem. És nem azért, mert megsértődött volna, mivel rosszul írták a nevét. (Elvégre a "világhír?" szakácsoknak nem kell tudniuk, hogy írják a nemzet színésze nevét.) Hanem feltehetően azért, mert 2004-ben (Lajosmizsén) elhalálozott. Egyet kell tehát értenünk Benke Lászlóval. "Egy emberről sokat elárul étkezési kultúrája." De nem csak az.

Vinkó József - hetivalasz.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló